

Hodnocení bakalářské práce

Posudek oponenta práce

Jméno autora: Lucie Laburdová

Název práce: Syndrom CAN a žáci druhého stupně základní školy

Vedoucí práce: PhDr. Alena Dědečková

Oponent práce: Mgr. et Mgr. Petra Kalibová

Téma práce: Studentka Lucie Laburdová v rámci své kvalifikační práce zvolila téma, které je v současné společnosti více než aktuální, v poslední době hojně diskutované a objevující se v médiích. Můžeme tedy říci, že zvolené téma předkládané bakalářské práce koresponduje se studovaným oborem autorky práce. Tato oblast je bohužel ale hojně volena jako téma obdobných prací a obávám se tedy, že již nemůže přinést nic nového.

Zaměření práce: Autorka se v teoretické části práce rozdělené do čtyř kapitol zcela logicky zabývá nejprve vymezením syndromu týraného, zneužívaného a zanedbávaného dítěte, popisuje problematiku syndromu CAN a rodiny, dále vymezuje zakotvení tohoto jevu v české legislativě a zabývá se také primární prevencí tohoto jevu. Bohužel musím konstatovat, že obava z jakéhosi „vyčerpání“ tohoto tématu se potvrdila i v této práci. Nerozumím motivaci k začlenění kapitoly 4.3. Daleko účinnější by bylo zmínit se v této kapitole o efektivitě prevence syndromu CAN vzhledem k cíli, který si autorka stanovuje. Pokud by se autorka věnovala této oblasti, věřím, že by se nedopustila fatálních chyb při navrhování specifické primární prevence, která v současné době není v tuzemsku pevně vytvořena.

Empirické šetření: Empirická část práce je obsažena v 5. kapitole, je trochu chaoticky uspořádána, autorka formuluje cíl práce, kde následně již předjímá

výsledky šetření a uvádí hypotézy. Hypotézy jsou formulovány celkem čtyři, ovšem ne všechny lze za hypotézy v pravém slova smyslu považovat. Ačkoliv se v některých z nich autorka snaží vystihnout mezi dvěma proměnnými, ne vždy se jí to úspěšně daří. Stejně tak není dostatečné hypotézu postavit na východisku, které vyplývá z jednoho MPP pro mě z neznámého důvodu zvolené konkrétní základní školy. Obecně je podložení hypotéz z vědeckého hlediska dosti slabé. Navíc některé formulace jsou trochu neobratné (např. hypotéza 2). Stejně tak je na nulové úrovni verifikace hypotéz. Autorka nemůže vztah dvou proměnných vyhodnotit pouze na základě procentuální četnosti. Autorka uvádí, že zvolila metodu experimentu, avšak nemohu souhlasit s tím, že je předkládaný kvazi experiment zvládnutý. Pokud jsem správně pochopila, autorka neprovedla komparaci s kontrolní skupinou, která „preventivní program“ neabsolvovala. V závěru autorka srovnává naprosto jiný počet respondentů v rámci posttestu. Velmi kontroverzní je celkový popis a realizace vyučovací hodiny, kterou autorka dosti směle nazývá „preventivním programem“. Experiment je signifikantně zkreslený a skutečně lze předpokládat, že pokud žákovi sdělím informace, bude schopen si je zapamatovat a tedy ve vědomostním posttestu bude úspěšný. Navíc celkové zaměření tohoto programu je velmi neefektivní (metoda, forma, pomůcky, atd.). Stejně tak je naprosto v praxi nerealizovatelný navrhovaný program pro konkrétní školu (časová dotace, lektor, forma, cílová skupina, zaměření, předkládaný informační leták zřejmě vlastní konstrukce,...). Je naprosto nevhodné pouštět této cílové skupině film Mandragora a ještě o tom hovořit jako o primární prevenci! Celkově celý jak realizovaný, tak navrhovaný „preventivní program“ postrádá veškeré principy efektivní primární prevence.

Co se týká dotazníku, zůstává pro mne otázkou, z jakého důvodu má dítě znát definici pedofila nebo incestu vzhledem k primární prevenci tohoto jevu.

Využitelnost pro praxi: Jednoznačně nízká vzhledem k celé řadě nedostatků, které práce obsahuje.

Rozsah práce: Předkládaná bakalářská práce je rozsahově průměrná (60 stran) a je rozdělena do pěti kapitol, z čehož poslední kapitola je věnována výzkumnému šetření.

Práce s odbornými zdroji: Autorka v textu přiměřeně cituje, celkem v práci využila 35 zdrojů.

Jazyková, formální a stylistická úroveň práce: Jazyková, formální a stylistická úroveň práce je pouze na dobré úrovni. Autorce se v některých částech textu objevují překlepy případně chyby (např. na s. 10, 24, 41, 54, 56, atd.), hojně v celém textu používá ich formu a bohužel využívá také beletrii, kterou doplňuje text, který by měl být spíše vědeckovýzkumný. Autorka v některých pasážích poměrně nešťastně odkazuje na zdroje (např. s. 15) – bud' přebírá rozsáhlou část textu, a nebo přebírá jen poslední větu a celý text je skutečně její vlastní(?).

Cíl práce: Cílem práce je „zjistit informovanost žáků druhého stupně o syndromu CAN, ukázat, jak by se mohla dále rozvíjet primární prevence syndromu CAN a ověřit, zda je tato prevence účinná“.

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby:

1. Chápe autorka informovanost o syndromu CAN jako primární prevenci?
2. Mohou být dle názoru autorky výsledky posttestu zkresleny tím, že se počet respondentů snížil o 15 probandů?

3. Považuje autorka hodinové „povídání“ o problematice syndromu CAN za efektivní prevenci tohoto jevu? Setkala se autorka někdy s principy efektivní prevence?
4. Setkala se autorka s charakteristikou pracovníka primární prevence? Např. dle Miovského? Jak se k tomuto autorka staví? Může se primární prevencí zabývat každý?
5. V čem spatřuje autorka přínos v práci žáků s kazuistikami týraných dětí?

Celkově musím konstatovat, že se práce autorce velmi „vymknula“ z rukou přes původní zřejmě dobrý úmysl a pevně věřím, že realizovaný „preventivní program“ nepůsobil na cílovou skupinu spíše kontraproduktivně. Některé základní metodologické chyby mohly být eliminovány vzhledem ke druhému bakalářskému studiu autorky práce.

Navrhované hodnocení: výborně – velmi dobře – dobře – nedostatečně

Datum: 1. 4. 2015

.....

Podpis oponenta práce